

Nr 188.

Uppläst och godkänd hos Första kammaren den 8 juni 1910.

— — — — Andra kammaren den 9 juni 1910.

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtelse till riksbanken af den s. k. landshöfdingens trädgård i Kristianstad.

(Sammansatta banko- och jordbruksutskottets utlåtande nr 1.)

Till Konungen.

I en den 4 april 1910 till Riksdagen aflåten proposition, nr 126, har Eders Kungl. Maj:t under åberopande af bifogadt utdrag af statsrådsprotokollet öfver civilärenden för samma dag föreslagit Riksdagen medgifva, att det statsverket tillhöriga område i Kristianstad, som benämnas landshöfdingens trädgård, må öfverlåtas på riksbanken för att därå uppföra nytt riksbankshus, inrymmande jämväl lokaler för postverket, med rätt för fullmäktige i riksbanken att, därest staden Kristianstad skulle vilja tillbyta sig ifrågavarande tomt mot annan lämplig, staden tillhörig mark eller ock genom köp på antagliga villkor förvärfva tomten, därom med vederbörande träffa aftal.

Innan fullmäktige i riksbanken afläto den framställning i ärendet, som föranledt nu ifrågavarande proposition, har ärendet såsom ock af statsrådsprotokollet framgår, varit föremål för utredning och behandling af såväl Eders Kungl. Maj:t som Riksdagen. I afseende härå vill Riksdagen till en början erinra om följande.

Bih. till Riksd. Prot. 1910. 10 Saml. 1 Afd. 1 Band. 41 Häft.

Sedan riksbanken och telegrafverket till följd af ökad rörelse m. m. blifvit i behof af rymligare lokaler samt fråga uppkommit, att telegrafverket, som hade sina lokaler i riksbankens byggnad, skulle för sin del öfvertaga hela nämnda byggnad gingo fullmäktige i författning om anskaffande af tomt för uppförande af nytt riksbankshus. I sådant afseende gjorde fullmäktige den 6 februari 1908 hos Eders Kungl. Maj:t framställning om, att af det område i Kristianstad, som benämnes landshöfdingens trädgård, finge för ändamålet upplåtas erforderlig areal. Efter att häröfver hafva hört Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Kristianstads län, arméförvaltningen och stadsfullmäktige i Kristianstad, hvilka samtliga motsatte sig fullmäktiges begäran, fann emellertid Eders Kungl. Maj:t framställningen icke till någon vidare åtgärd föranleda. Sedermera ingingo fullmäktige till 1909 års Riksdags bankoutskott med en framställning i ämnet, däri fullmäktige, med angifvande af vissa tomter, som lämpade sig för ändamålet, däribland den s. k. landshöfdingens trädgård, förordat sistnämnda område och hemställt, att utskottet ville vidtaga nödiga åtgärder för att plats måtte därå beredas för uppförande af byggnad för riksbankens ifrågavarande afdelningskontor. Utskottet fann dock, att, innan definitivt förslag i förevarande afseende kunde föreläggas Riksdagen, ytterligare underhandlingar med såväl statsinstitutioner som Kristianstads stad erfordrades och att, då, enligt hvad utskottet inhämtat, jämväl postverket i en nära framtid vore i behof af nya lokaler i nämnda stad, hänsyn härtill borde tagas vid de fortsatta underhandlingarna, så att om möjligt äfven i Kristianstad, såsom i ett flertal andra residensstäder, ifrågavarande statsinstitutioner måtte kunna, på sätt inom Riksdagen vid flere föregående tillfällen framhållits såsom önskvärdt, inrymmas i en byggnad. Utskottet hemställde för den skull, att Riksdagen måtte uppdraga åt bankofullmäktige att föranstalta om ny undersökning för beredande af lämplig byggnadsplats för riksbankens ifrågavarande afdelningskontor och därvid jämväl söka verkställa utredning om en eventuell nybyggnad med lokaler såväl för riksbanken som för postverket. I öfverensstämmelse härmed beslutade också Riksdagen.

I hvad mån på grund af Riksdagens nyssnämnda beslut åtgärder vidtagits i syfte att åvägabringa ny undersökning för beredande af lämplig byggnadsplats för riksbankens afdelningskontor i Kristianstad framgår icke af handlingarna i ärendet. Beträffande frågan om sammanförande af bankens och postverkets lokaler i en nybyggnad inhämtas däremot af samma handlingar att, därest nybyggnaden, såsom nu förelagits, skulle förläggas till den s. k. landshöfdingens trädgård, en så-

dan anordning enligt såväl vederbörande landshöfdings som generalpoststyrelsens, för öfrigt äfven af departementschefen biträdda mening vore för postverkets vidkommande mindre lämplig. Med hänsyn till önskvärdheten däraf, att postverkets lokaler varda förlagda så, att de blifva lättast möjligt tillgängliga för ortens rörelse, hvilken beträffande Kristianstad torde vara koncentrerad vid eller i närheten af stora torget och järnvägsstationen, kan Riksdagen för sin del icke annat än dela den sålunda uttalade meningen om den ifrågasatta förflyttningen till landshöfdingens trädgård af postverkets, nu i nära grannskap af stora torget belägna lokaler. I afseende å förläggningen af bankens nya lokaler skulle visserligen, såsom fullmäktige framhållit, den för ändamålet föreslagna platsen kunna, sedan länsstyrelsernas kassarörelse numera öfverflyttats till riksbanken, anses lämplig med hänsyn till den däraf uppkomna rörelsen hos afdelningskontoret i fråga. Men som denna rörelse dock torde vara af mindre betydelse än kontorets rörelse i öfrigt, synes Riksdagen hvad ofvan sagts om den ifrågasatta förläggningen af postlokalerna äfven böra gälla i fråga om bankens lokaler.

Då alltså landshöfdingens trädgård torde för såväl bankens som postverkets vidkommande vara för ändamålet mindre lämplig, synes Riksdagen nybyggnad för nämnda båda verk å sagda plats icke böra ifrågakomma i annat fall, än att bättre belägen tomt icke kan för skälig kostnad anskaffas. För en sådan åskådning torde ej heller vare sig riksbanksfullmäktige eller Eders Kungl. Maj:t hafva varit främmande att döma af den, i betraktande af stadens lifliga önskan, att landshöfdingens trädgård må bibehållas obebyggd, enligt Riksdagens uppfattning mindre tilltalande användning af området, som alternativt föreslagits.

På grund af hvad sålunda sagts och då Riksdagen är förvissad om att Kristianstads stad, som gifvetvis har stort intresse af att ifrågavarande institutioners lokaler i staden blifva väl belägna, icke skall, i hvad på staden kan ankomma, vägra sin medverkan till, att ett vidare fullföljande af den bankofullmäktige af nästlidna års Riksdag anbefallda undersökningen leder till nöjaktigt resultat, har Riksdagen ansett sig icke böra bifalla Eders Kungl. Maj:ts förevarande framställning.

Riksdagen får alltså härigenom anmäla, att Eders Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition icke vunnit Riksdagens bifall.

Stockholm den 9 juni 1910.

Med undersätlig vördnad.